

Родных крыніц прыцягненне

Беражліва захоўваюць памяць паэтэсы Яўгеніі Янішчыц яе землякі

ераіня майго аповаяду - жанчына вясковая, паляшучка, якая валадае трима мовамі: мясцовай, беларускай і рускай. Завуць яе Антаніна Паўлаўна Сідарук. У Парэччы, дзе жыве і працуе, яе ведаюць усе: і старыя, і малыя. І жыхарам навакольных вёсак Антаніна знаёма. На вачах у вяскоўцаў яна вырасла ад пінэрважатай да дырэктара школы і дырэктора музея.

Гаварыць з ёю пра Парэчча і не ўспомніце Яўгенію Янішчыц было немагчыма. Яны вучыліся ў адных настаўнікаў. Жэнія была ў адзінцатым класе, а Тоня - у восьмым. Дзяўчата ведалі адна другую - былі хоць і далёкімі, але родзічамі. Жэніны вершы віталі над Парэччам, гучалі на школьніх вечары-

нах. І громам сярод яснага неба стала для вяскоўцаў звестка пра заўчастную смерць "ластайкі Палесся". Асірацела не толькі пазэя, але і родныя мясціны. Вось тады Антаніна Паўлаўна, парашуясь з настаўнікам Жэні Фёдарам Фёдараўічам Цудзіла, узялася за нялёгкую справу - стварэнне музея паэткі. Восем гадоў яна збирала матэрыялы, рэчы, усё, што можна было знайсці ў сяброву Яўгенію, родных, блізкіх, знаёмых.

• 21 лістапада 1998 года на другім паверсе школы ў прасторным класе пры вялікай колькасці знакамітых людзей Беларусі ў Парэччы быў адкрыты музей... У дзень адкрыція ў кнізе водгукай з тоўстым пераплётам першы запіс з пажаданнем плённу зрабіла паэтка Ніна Загорская. Зарас тая кніга запоўнена водгукамі наведвальнікаў з Расіі, Украіны,

Польшчы, Італіі, Германіі.

Адным словам, з усяго белага свету, з далёкіх і блізкіх гарадоў і вёсак едуць людзі ў Парэчча ў музей Яўгеніі Янішчыц, паэткі, якой ганарыца Бацькаўшчына наша. А я ганаруся тым, што аднойчы ў цёплы летні дзень на дарозе ў Завосце лёс падарыў мне шчасце пазнаміцца з яго заснавальніцай. Бо на такіх людзях, як яна, свет трываецца.

...Сёння ў музее захоўваецца каля 2 тысяч экспанатаў. Сярод іх першы рукапісны зборнік паэтэсы, фотадзімак з XXXVI сесіі Генеральнай Асамблей ААН, на якой прысутнічала Янішчыц, медаль лаўрэата літаратурнай прэміі імя Янкі Купалы, зборнікі яе вершаў, перакладзенія на рускую, украінскую, грузінскую, венгерскую, балгарскую мовы.

Алена ЛЯГУН, г. Пінск.

Заря - 2005 - 3 сект.